

"KELEIVIS"
PARANKIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje ... \$1.50
Kitose šaliose (užrubežiuose) ... 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje ... 75 c.
Kitose šaliose ... \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais
"KELEIVIS" reaguoja arba užsimoka
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

KELEIVIS

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 4,000 in United States.

The best Advertising Medium. Exceeds
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all
modern Languages.

All Communications should be addressed to
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 27

Telephone No.
So. Boston 756-5

Boston, Mass., 7 Liepos [July] 1910 m.

Telephone:
So. Boston 756-5

Metas VI.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER "THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879."

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Kas tai yra Suomija?

Prieš porą šimtų metų dabartinio Peterburgo nebuvo. Rusijos sostapylis buvo Maskva. Rusijos caras Petras I-masis 1703 metais įsteigė Peterburgo miestą ir pernešė ten iš Maskvos sostą. Bet Rusijos carams negalėjo būti labai smagu ten gyventi, nes po pat šonu buvo švedų žemė. Mat, tuokart visa dabartinė Suomija prigulėjo Švedijai. Savo keliu, Švedija tuokart skaitėsi viena iš galingiausių valstybių ir ne kartą grąšino ginklais Rusijai ir kitoms valstijoms. Tad norint Rusijos carams ant svetimtaučių žemės rubežiant ramiai sau gyventi, reikėjo kaip nors paimti savo globon Suomiją. —Prie to Rusijos carai ir ėjo.

Suomiai—tai visai atskira tauta, jų kalba nepanaši nei į švediskąją, nei į rusiskąją. Prigulėdami tuokart prie Švedijos suomiai visgi turėjo plačią konstituciją ir savo naminiuose reikaluose valdėsi visai savarankiškai. Bet, kuomet švedai su rusais 19 amžiaus pradžioje mušėsi, suomiai pradėjo nerimauti, tuom labiau, kad ir švedai suomius nerėtai nuskriaudavo. Matė tuokart visa tai gan išmintingas caras Aleksandras I-masis ir sumojo geruoju suomius savo pusėn patraukti, nes piktuoju vistic būtu maža naudoti buvę, nors švedus būtų apgalėjęs ir Suomiją imte paėmęs, bet patys suomiai nebutų kaip avinai pasidavę. Užtai da bekaraudamas su švedais Aleksandras I sušaukia miestelį Borgo Suomų tautos seimą, patsai ten seimam pribuna ir viešai pripažįsta ir patvirtina senąją Suomijai konstituciją ir viešai, "už už save ir savo įpėdinius," prizada užlaikyti tą konstituciją per amžių amžius.

Suomiai nurimsta. Tuo 1808 metais rusai galutinai apgali švedus; paskui su Švedija sątaika, pagal kurios visa Suomija pereina Rusijos globon. Aleksandras I tuojau savo duotą žodį išpildo ir palieka Suomijai visai atskirą sutvarkymą. Jisai priima tik Didžiojo Suomijos Kunigaikščio vardą, o įsteigia Suomijoje atskirą tautišką vyriausybę, atskirą teisumą, atskirą įstatymų leidimo tvarką, net kariuomenės ir valstijos ūkio (mokesčiai ir kt.) atskirą vedimą. Tik karo ir užsienių reikaluose suomiai priklausė nuo Rusijos.

Viskas greitai susitvarko. Ir suomiai ir Rusijos to laikui vyriausybė liko pilnai užgandėtos. Kaip tuokart buvo užsitikėjimas tarp suomų ir rusų, matyti jau iš to, kad vos 3 metams praėjus po prisijungimo Suomijos

prie Rusijos, kuomet 1812 m. visa Rusijos kariuomenė buvo ištraukta prieš francuzus, Rusijos vyriausybė pasisaukia Peterburgan Suomijos miliciją, kuri ir daboja tvarkos per visą karę su Napoleonu.

Ir tasai sutikimas tęsėsi per 90 metų. Visi Rusijos carai šventė pildė savo pirmakuno duotąjį žodį, o suomiai buvo pilnai ištikimi ir atsidavę Rusijos globai. Jie ramiai sau darbavosi, rūpinosi apsigyventi ir dabar suomiai augščiausiai pakilę apšvietime netik už visus Rusijos gyventojus, bet ir už daugelį kitų kraštų. Tai ženklas, ką gali padaryti nedidelė tauta, kurią niekas nevaržo. Suomija tarpe daugelio kitų gerų dalykų da ir tuomi garsis, jog tenai be peštynių susigyvena dvi tautos ir dvi kalbos: suomų ir švedų. Štai 1907-1908 metais vyriausybės gimnazijose buvo 6,426 besimokinančių—suomų 4,454 ir švedų 1,921, 51 priguli kitoms tautoms. Be to privatių vidurinių (su prirengiamomis) mokyklų buvo 133, iš kurių 82-se buvo mokslo išgudomą suomų kalba ir 51 švedų kalba. Mokinių privatinėse mokyklose buvo 14,120. Helsingforsio universitete 1909-1910 buvo 2,700 studentų ir 600 studencijų. Čionai dar nepaskaityta specialinės vidutinės ir augštesniosios mokyklos.

Iš tų pačių skaičių matyti, kaip Suomijos gyventojai yra apsigyventi dabar.

Kas toliau atsitiko—visi dar atsimename. 1897 metais dabartinis caras Mikalojus II-asis išleisdžia manifestą, pagal kurio Suomijos autonomija pamažinama, kairios teisės panaikinamos. Dejuoja suomiai. Bet štai ateina 1905 metai. Vėl manifestas, vėl Suomijos konstitucija sugrąžinama. Vėl Suomijoje gyvenimas pradėjo virsti virsti, vėl visokios kultūros įstaigos pradėjo dygti. Bet... taip jau neina, kaip kitą syk. Jau Rusijos vyriausybė beveik išvaiko vieną seimą, kitą, trečią... Pagalios štai šiomis dienomis V. Duma priima įstatymo sumanymą, kuriuo naikinaisi Suomijos savyvalda.

Nors sunkios atėjo Suomijai dienos, bet suomiai tvirtai tikisi, kad jų apšvietimas, kultūra, laimė neprazūs, kad šias ukanas jie pergyvens ir vėl jų tėvynė galės laimingai plėtotis.

Markus.

Mirčių bausmės.

Mirtin nuteista Rusijoje per praėjusią savaitę 13, o per visą gegužės mėnesį 77, daug daugiau, kaip balandžio mėnesį, kuomet mirtin buvo nuteista tik 41.

Laikraščiu nubausta vyriausybės be teismo ant 2350 rublių.

Baudžia činovnikus.

Činovnikų prasivogusių vis daugiau senatoriai suseka. Senatorius Neidgard'tas liepė suimti buvusį vyriausį intendantą generolą Liubą ir papulk. Zyskand'tą. Aną generolą jau keliais metais pirmiau tyrinėtojas norėjo atsakomybėn patraukti, bet Varšavos general-gubernatorius Skalonas užsistojo už jį ir tyrinėtojas turėjo už savo drąsumą vietos nustoti. Tai buvo pamokymas—nejudink didelių žuvų, gaudyk tik mažytes.

Vonsiackį užmušė.

Taip apie 1897 m. visoj Lietuvoj ir Rusijoje pragarsėjo Mariampolės žandarų rotmistras Vonsiackis. Atėjęs iš Varšavos į Mariampolę ir radęs čionai gerą pataręją, viceprokurorių Samochodskį, umu laiku sudarė didelę lietuvų bylą už prigulėjimą prie slapto "Sietyno" draugijos. Į jį nagus įkliuvo apie 20 žmonių su viršum.

Pabuvis apie 2 metu Mariampolėj Vonsiackis buvo perkeltas Sibiran, iškur atsi-kraustė paskiau į Liepoją ir čionai sutvėrė vėl antrą didelę lietuvų bylą—d-ro Vaineko ir kitų. Ir vėl keliolika per jį žmonių nukentėjo. Pabuvis kiek Liepojoj Vonsiackis, išnyksta lietuviams iš akių. Tik štai pereitą savaitę parėjo žinia, kad Radomo gubernijos žandarų viršininkas, pulkininkas Vonsiackis užmuštas savo paties kabinete kokio-tai policijos agento. Vonsiackis neseniai dar buvęs iš Varšavos karo teismo sugrįžęs, kur apie 20 žmonių katorgon nuteista. Matomai ta byla tai irgi Vonsiackio darbas.

Reikia visgi pripažinti, kad Vonsiackis prigulėjo prie išmintingiesniųjų ir gudresniųjų žandarų.

Gaisras caro palociuje.

Liepos 4 d. į Paryžių atėjo žinia, kad Petrapilėje caro rumuose užgimė gaisras ir sunaikino visą tą palocius dalį, kurioj buvo caro kasa ir daug visokių brangumynų. Iš caro šeimos niekas toj vietoj negyveno, bet daugelis tarnų vos tik pabėgo nuo liepsnų, kurios plėtojosi su neapsakomu greitumu. Kaip praneša, ugnis buvusi padėta tyčia. Nuostolių padaryta apie 4,000,000 rublių.

Petrapilis arba, kaip ją išvokiško vadina, Peterhof guli ant pietinio kranto Suomijos užtaikos, apie 18 mylių nuo Peterburgo ir tenai randasi suorankis puikiasis pavelskų pasauli. Pili, kurią apsupa gražūs daržai, pastatė Petras Didysis, astuonioliktą šimtmečio pradžioje.

Naujas "Šventasis."

Laikraščiai praneša, jog Peterburge atsiradęs koks tai šventasis, kuris apsisukęs, jog jis esąs Kristaus dailis ir galis tvirti didelių stebuklus. Ypač tas "šventasis" turėjęs daug pasekėjų tarp moterų, nes buvęs jausnas ir dailus vyras.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Orlaiviai per okeaną.

Tuli Londono piniguočiai su keliatu Anglijos ir Vokietijos inžinieriais rengia du didelių orlaiviu, kurie vež pasażierius tarp Londono-Berlyno ir Londono-New Yorko. Laivai bus po 160 pėdų ilgio. Dvi mašinos pirmąjį ir dvi užpakalįj. Turės vietos aštuoniems tonams petroleumo. Darbininkų reikiš apie 10. Galės pasikelti 10,000 pėdų į augstį ir plaukioti ore apie 80 valandų. Galės lėkti 50 mylių į valandą ir vežti su savim į 200-300 žmonių.

Kaizeriui pavojus.

Neperseniai Vokietijoje buvo nepaprasti rinkimai į Reichstag'ą (Valstybės parlamentas). Tai buvo papildymo rinkimai tų apskričių, kurie pastaruosiuose rinkimuose dėl kokios nebuvo prieštis nebuvo išrinkti atstovai. Socialistų balsai šiurinkimuose žymiai paaugeto. Taip, kad pasireimiant ant to, socialistų vadovai išskaito, jog 1911 metuose, visuotiniuose rinkimuose socialistai išrinkti 100 atstovų, t. y. 40 nuosimtį visų balsų, gaus socialistų atstovai.

Ir jeigu Vokietijos darbininkų žmonių supratimas taip augs, kaip pastaruose laikuose, tad bėgyje dešimties metų Vokietija evoliucijos keliu gali likti republika, o kaizeris susikroves visus savo medalius į baksuką, turėtų keliauti pasijieskot sau kokį nors užsiėmimą. Iš tiesų bus skaudi rykštė kaizeriui, kad leista nuo Dievo valdžią žmonės pravarytu.

Tikėjimiskai sumišimai.

Ispanijoj kas kartą gimsta nauji sumišimai. Republika ir radikalai kelia manifestacijas prieš Vatikaną, kuris užimanė, kad Ispanijos randas ir žmonės jo klauasytu. Valdžia nutarė, kad katalikiškos bažnyčios ir klostoriai užsiregistruotų ir mokėtų mokesčius taip pat, kaip moka kitų tikėjimų bažnyčios. Popiežius už tai įsižeidė ir pradėjo per dvasikiją vartyt agitaciją, kad misionai daryt priešingas manifestacijas. Daugelį kartų priešingų pusių manifestantai susiremė ir tokiuose susirėmimuose buna daug sužeidimų ir mirčių. Ispanijoj katalikiškai bažnyčiai gresia tas pats pavojus kaip ir Francuzijoj. Tai vaisiai Vatikano (popiežiaus tarybos), nes patys tokią neapykantą užsitraukė. Šiuom sykiu visa pradžia buvo už nužudymą Ferrer'o.

Činų valdžia nenor duot žmonėms laisvės.

Valdžia ir ciesoriška taryba atmetė žmonių reikalavimą suaukti parlamentą (žmonių atstovus), atidedami tą reikalą ant vėliau. Jie teisiną tą atmetimą tuom,

kad žmonės politiškai buk da nepribrendę, kad galėtų patys valdytis.

Radomskis ant viso amžiaus.

Rusas anarchistas Radomskis, kuris pereitą rudenį nušovė Buenos Aires (Argentinos) policijos viršininką, tapo pasmerkta ant viso amžiaus prie sunkių darbų.

Mirė už tautą.

Ibrahiu Wardani, studentas, kuris pernai pavasarį nušovė Egipto ministerių perdėtinį Boutros Pasha, tapo pakartas 28 d. birželio mieste Cairo. Kada šniurą uždėjo jam ant kaklo, tai jis ištare da šiuos žodžius: "Aš mirštu už Egipto laisvę." Wardani, sako, užmušęs Boutros dėl to, kad civilizutas svietas atkreiptų atydą ant kančių, kokias turi kentėti egiptiečiai nuo Anglijos valdžios, nes ant visokių protestų ir maldavimų neatkreipė jokios atydos.

Orlaivininkas nupuolė.

London.—Kapitonas F. S. Cuddy laike bandymų nupuolė su orlaiviu nuo 100 pėdų augščio ir pavojingai susitrenkė.

Jo orlaivis buvo pagautas smarkaus vėjo ir nesuvaldomas kelis sykius apvirtęs nupuolė.

Kapitonas Cuddy paeina iš Amerikos ir pasamdytas Anglijos karės departamentu mokino oficerius lekioti orlaiviais.

Radzivila veda amerikone.

Pereitą savaitę anglų laikraščiai apskelbė, jog kunigaikštis Antanas Albertas Radzivila, iš Rusijos, veda Londone amerikone, Miss Dorothy Deacon, kuri paeina iš Bostono.

Ar nebus tai tik vienas iš Lietuvos kunigaikščių Radzivilų?

Upės išsiliejimas.

Roma.—Apie Ascoli Piceno basiais patvino upė Chiaro. Nekuriose vietose vanduo pasiekė 50 pėdų augščio. Lauk visai nematyt. Daug nunešta namų.

Nelaimė su orlaiviu.

Pereitam numeryje rašėm, jog Vokietijoj tapo užvesta reguliariška orlaivinė komunikacija tarp kelių miestų ir pirmutinę kelionę pasisekė atlikti su 30 pasażierių laimaingai. Bet birželio 29 d. atėjo žinia, jog skriejant Zeppelino orlaiviu užėjo smarki audra ir į tą patį laiką sugedo vienas motoras, o du pasilikusieji negalėjo orlaivį nulaikyti ir jis svyrudamas pradėjo pulsti žemyn ir pasikorė ant pušyno viršūnių. Vienok iš 33 keliauninkų nė vienas nenukentėjo; visi per virvę nusileido ant žemės.

Tikybines riaušes Ispanijoj.

Bilbao, Ispanija.—Republika surengė prieštikybines demonstracijas ir ipuolė į karlistų kljubą pakėlė riaušes. Tuoj įsimašė policija. Riaušėse vienas liko užmuštas ir daug sužeista.

IS AMERIKOS.

Juodveidis sumušė amerikoną.

Pereitą savaitę rašėm, jog Nevados valstijoj, mieste Reno rengiama dviejų šampionų kumštinę kovą. Vienas iš jų Johnson, juodveidis, antras—Jeffries, baltveidis.

Muštynė turėjo atsibuti San Franciscoj, Cal., bet gubernatorius uždraudė. Tas sukėlė didelį triukšmą ir protestus, nes buvo jau vieta prirengta, apgarsinimai po visą Ameriką išplatinti ir parduota daug bilietų. Rengėjai išpradžių sakė, kad gubernatoriaus jie visai neklaušys ir muštynė atsibus. Gubernatorius ant to atsakė, kad jis šauks miliciją. Ir viršus paliko gubernatoriaus. Muštynė likos perkelta į Reno, Nevadon. O per visą tą laiką visa laikraštija triubute-triubijo: vieni muštynę pritarė, kiti priešingi. O reikią žinot, kad pas amerikonus mylimiausias sportas kumštinė kova. Amerikoni apsisė be valgio, be miego, bile tik matys, kaip sustojė du priešai kerta vienas kitam į veidą, nosį, akis. Todėl Amerikos visuomenė neapsakomai ta muštynė interesavosi, o tuomi labiau, kad muštis ėjo amerikonas su juodveidiu. Per visą savaitę prieš muštynes juodveidių bažnyčiose buvo laikomos tam tikros pamaldos, kad Dievas padėtų jų vieningei sumušti baltveidį. Baltveidžiai dėjo didelius pinigų, kad juodveidis bus sumuštas.

Ėjo, taip sakant, tarp dviejų tautų ginčai, kuri iš jų per tas muštynes liko išaugstinta, kuri pažeminta. Nors tai didelė kvailystė, bet žmonės apjakę tautiškumo fanatizmu to nemato. Atėjo pagalios liepos ketvirta diena—diena muštynių. Muštynių pasekmės amerikonom buvo labai liudnos, nes Jeffries, baltasis šampionas likos basiais sumuštas. Kovoj buvo 15 pertraukų ir po kiekvienai pertraukai juodveidis vis daugiau ir daugiau užduodavo baltveidžiui smugių. Per burną ir nosį jam metėsi kraujas, akys jo pajudo ir užtino. Ant tos regyklos turėjo žiūrėti 20 tūkstančių amerikonų. Antgal baltveidis, apsiplies kraujais, krito savo priešiui po kojų. Jis neisidavė mažiausio balso, bet užtai sudejavo tūkstančiai žiūrėtojų. Ant arenos užsoko muštynių mistras ir apreiškė, jog Johnson pergalejo.

Publika pakilo ir ėmė skurstytis.

Iš tos priežasties visuose miestuose juodveidžiai pradėjo kelti demonstracijas ir triumfus. Baltveidžiams tas nepatiko ir prasidėjo riaušės. Susirėmimai buvo

New York'e, Pittsburgh'e, St. Louis'e, Baltimorėj, Washington'e, Cincinnati, New Orleans'e, Atlantoj ir kitur. Užmušta ir sužeista daug juodveidių.

Milijoninė korporacija subankrutijo.

Plačiai žinoma Jocio Atlas Publ. Assoc., kuri pastaruosiu laiku dėl didesnio apvyli-mo, žmonių buvo pradėjusi leisti ir laikraštį "Progresą", subankrutijo. Jocias patrauktas teisman. Po ištardinėjimo jisiai pasirodė kaltu už pardavinėjimą negyrių sėrų. Pats Jocias nieko neturi. Kompanijos turtu pripažinta tik spaustuvė ir esantieji name rakandai. Pats namas, kuriuom Jocias gyvėsi, visai neprigulėjo prie Atlas Trad. Ass., todėl skolos yra daug daugiau, negu turtas išneša. Spaustuvė uždaryta už dviejų mėnesių randą. Darbininkams algos taipgi nemokėtos. Patartina, kad tie, kurie yra pirkę sėrus nuo Atlas Trad. Ass. už grynus pinigų, pridutų juos teismui. Parankiausiai būtų pasiūti juos "Kovos" administracijai, o pastaroji gal neatsisakys įduoti žmogudystė.

Neiširta žmogudystė.

Minersville, Pa. 27 d. birželio patiko nelaimė lietuvių Juozą Naravą. Atsitikimas buvo tokis: 27 birželio vakare Naravas atėjo pas savo svogerį M. Naikėlį, kuris laiko smulkę ant Sunbury st. Apie 11 val. nakčia J. Naravas išėjo iš smuklės per užpakalines duris, o apie 12 val. atrado gulintį ant kiemo šalia trepu, per kuriuos turėjo nultipti į kiemą. Naravas buvo jau mažai gyvas ir nieko nesnekejo. Tuojau pasaukė daktarą, kuris apžiūrėjęs rado žaizdą galvoj palei ausį. Žaizda nebuvo didelė, bet taip smarkiai suduota, jog buvo pramuštas kaulas iki smagenų. Nuvežtas į Pottsville ligonbutį Naravas pasimirė 28 birželio 6 val. ryte.

Kalba visai: vieni sako, buk Naravas puldamas pats užsimušė, antri pripažysta, kad jis yra keno nors užmuštas.

3 vyrai, J. Zujus, A. Žvirblis ir Kuškinsas, kurie buvo tą vakarą smuklėj su Naravu, tapo suareštuoti. Ištardijus Kuškinsą paleido po kaučiją \$500 ir bus kaip liudininkas: kiti du tebesėdi. Kol kas tikrojo Naravo užmušėjo nesusekė. Juozas Naravas buvo gana teisingas ir geras žmogus, tik truputį perdaug mylėjo svaiginančius gėrimus. Visi minersvillečiai jo apgailestauja kaip teisingą žmogų. Vėlionis buvo 50 metų amžiaus, vedęs, paliko moterį, vieną mergaitę ir 3 vaikučius. Palaidotas liepos 1 d., 3-čią val. po pietų. Prigulėjo į 2 pagalvines draugystes ir į S. L. A. Socialistas.

Naujas jurių milžinas.

Cunard linija stato naują laivą, kokio ligšiol da niekur ner būvę. Laivas bus 1,000 pėdų ilgio ir 60,000 tonų įtalpos. Tokiam milžinui reikiš kasti tam tikras prielaukas, nes kitaip jis jėgės į siaurą užtaką užtvers kelią kitiems.

Neužilgo gal padarys tokį laivą, kad ant vieno galo užlipus New York'e, per kitą bus galima išlipti Europoj.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

—Il fait tres-beau, Maikel... Ko tu taip žiuri į mane? Ar tu francūziškai nesupranti? Aš sakau, kad gražus oras šiandien.

—Aš suprantu, ką tu sakai, bet aš žiuriu, kur tu tuos žodžius išmokai.

—Tu nežinai, vaike, dabar aš imu francūziškas lekcijas. Jei tu moki, tai dabar visuomet kalbėsiva francūziškai, gal greičiau išmoksiu.

—O kam tau, tėve, francūziška kalba? Juk tu lietuvis. Ar tau neužtenka lietuviškos? Kam tau da šios lekcijos mokyt? Nusipirk geriau vasarinį švarką, nes tokiam vatiniame gali susišt, kaip svogūnas.

—Na, tavo laimė, vaike, kad aš šiandien nepiktas, tai šį kartą dovanuoju, bet jei da sykį pavadinsi mane svogūnu, tai taip ir kirsiu per galvą!

—Aš tau pasakiau teisybę, ir už ką tu žadi man kirst? Tik pamąstyk gerai, tėve, kaip tokiam karščiui galima vaikščioti taip storai apsirengęs?

—Na, tuščia to, Maikel, tu manęs nemokyk kaip vaikščiot, geriau pasakyk, kaip galima greičiau išmokyti francūziškai?

—Pasakyk, tėve, kam tau francūziška kalba? Gal nori ištautėti?

—Priešingai, vaikel. Aš noriu lietuvių tautą pakelti svetimauciu akise.

—Gal eisi francūziškai prakalbas sakyti apie lietuvių?

—Prakalbos, tai menkinis, vaikel; aš turiu visai kitokią pleną sugalvojęs. Mes tuos mįslytum, o neįspėjum... duodu sau galvą nukirst, kad neįspėjum.

—Gal ketini važiuoti į Paryžių mokytis orlaiviais lekiot?

—Išpėjai, vaikel.

—Na, o kaip dabar bus su tavo galva?

—Eee, dabar aš jau matau, kad tu turi velnią savi... Vardan Dievo-tėvo, ir sunaus, ir dvasios...

—Nesizėgnok, tėve, geriau pasakyk, kaip tu manai orlaiviu tautą pakelti?

—Dabar aš jau tavęs bijau...

—Palauk, nebėgk, tėve, aš tau galvos kaip gaidžiui nekirsiu.

—Tu velnią turi.

—Gal tau šiandien galvoj negerai! Juk tu pats matai, koks aš mažas—kaipgi į mane velnias gali įtilpt?

—Na, tai persizėgnok.

—Aš į tokius burtus netikiu ir visai jų nedarysiu. Pagalios, jeigu, daleiskime, aš ir turėčiau jį, ar tau, rodos, kad persizėgnojimo jis persigastų? Sakytum, stipraus tabako užtraukt. Tai gal karčių dumų nepamėgtų.

—Velnias pats pypkę ruoko—dumų jis nebijo.

—Bet kodėl tu nenori tikėt, kad pasaulyje velnio visai nėra? Juk aš tau anuosyk aiškinau, jog tai ne kas kitas, kaip tik išmisas ir nieko daugiau.

—Taip, išmisas. O pasa-

kyk man, kaip tu galėjai įspėti, kad aš misliju į Francūziją važiuoti?

—Ar tai tau rodos, jog velnias man apie tai pasakė? Tu pats užvedei mane ant tokios mislies.

—Meluoji, vaikel, aš tau nieko panašaus nesakiau.

—Kaip gi tai ne! Visu pirmausia tu francūziškai pradėjai į mane kalbėti, ir kalbėjai apie orą. Tas ir privertė mane pamislyti, kad tu užinteresuotas francūzais ir orlaiviais. Paskui pasakei, kad nori savo tautą pakelti. Na, ir kas čia to galėtų nesuprast, kad tu misliji orlaivinku pastot?

—Tai gali but, kad aš apsirikau. Atleisk, vaikel, kad taip negerai apie tave pamislijau. Gal dabar duosi kokį nors patarimą prie mano užmanymo.

—Gerai, tėve, aš visuomet duodu tau patarimus, kodėlgi dabar negalėčiau duot.

—Na, tik jau nenupeik mano plono.

—Iš pat pradžių, da nežinodamas tavo plono aš jau patariau tau nusipirkti vasarinį švarką ir geresnio patarinę negalio išmislyt tau nē dabar. Jei pinigų turi, tai patarsiu da ir kepurę lengvesnę nusipirkti, nes su šita greit nupliksi.

—Tai tu mano užmanymą išjuoki?

—Daugiau apie tai nē nesvajok, tėve, nes visi tave išjuoks.

—Tu klysti, vaikel. Klausyk, aš tau paaiškinsiu, tai tu persitkrinsi, kad mano užmanymas yra didvyriškas. Nesijuok! Dabar aš noriu pramokti francūziškai, o apie rudenį patraukti į Paryžių ir gauti orlaiviu dirbtuvę darbą. Galva mano ant meistrystės gera. Aš prisijuosiu, kaip tuos orlaivius daro ir parvažiavęs į Šiaurės pasidarysiu pats. Išvažiudamas į Ameriką aš palikau tenai kalvę, todėl ir rankių pirkti nereikės. Ir tu, Maikel, budamas čia, Amerikoje, tik pamatysi, kaip angliški laikraščiai rašo, kaip tavo tėvas lekioja su orlaiviu po Lietuvą. Ot, ir Lietuvos vardas tuomet suskambs po visą pasaulį! Mano paveikslai bus talpinami visuose laikraščiuose, o mokslinčiai žiūrės ir stebėdamiesi sakys: "Lietuvys išrado orlaivį!"

—Hm! Plenas tavo nebutų blogas, jeigu jis būtų įvykdimas. Padaryt orlaivį, žinoma, nėra negalima, bet tau, tėve, netik padaryti, bet ir svajoti apie tai persunkti. Kitą sykį aš tau paaiškinsiu apie dalyką plačiau.

—Tai tu ir apie orlaivius nusimanai?

—Ir labai gerai, tik šiandien nenoriu taip daug tau pasakot, nes tau galva gali apsiskut bemislijant.

VARDAN TIESOS.

Darbininkas Michael Duffly likos pasmerktas Brooklyn penkiems metams kalėjimui už tai, kad pavogė pusketvirtą svoro maišelių cukraus. Jeigu jis būtų buvęs milijonierium ir būtų pavogęs kokį geležinkelį, tai jį būtų aprinkę senatorium.

Kadangi automobilistai suvažinėja daug žmonių, tai miestuose tiesos draudžia greitai važinėti. Bet ponas E. Guggenheim, Jungtinių Valstybių senatorius gimnaitis, tas tiesas peržengė, už ką teismas jį pasmerkė ant vienos dienos kalėjimui. Bet advokatas užprotestavo, kad pasmerkimas kalėjimui yra pažeminimu jo ypatos.

Tikejimas—darbininko priešas.

Negvildensiu aš čia tos "tikybos" ir krikščionybės, apie kurią mums skelbė J. Kristus, bet tik paliesiu šiandieninę "tikybą," kuri dar gludo žmonių, ir su kuria, pats mokslas Jėzus Kristus, neturi jokio sąryšio ir juodu greitai prieštarinti vienas kitam. Nelygysiu aš čia juodviejų, nes nerupi man juodviejų vienodumas; aš kalbu tik apie tą, kokis tikejimas yra šiandien ir ar atneša jis naudą darbo žmonėms, ar atjaucia jis vargus žemesnės luomos žmonių, ar yra jis apginei jų teisių?

Nespejo J. Kristus apskelbti savo tikejimą žmoniui, kaip jį tuoj visai jį iškreipė; kiekvienas tempė ant savo kurbalo ir galutinai pasiliko tik skliurai bei skivy-tai žmonių ir pasiliko tik menki jo atbalsai. Dabartinis tikejimas, pasiliko viešpatuojančių rankose ir rankiu apginimui savų luominių reikalų. Tasai įrankis paves-tas mūsų kunigijai, kurios i-tiekmė, tiesą pasakius, pas-taruoju laiku žymiai puola visame pasaulyje.

Bažnyčiai visados buvo svetimi vargai. Ji visados tik stengėsi padėti išnaudo-toms išnaudo darbininkus, pavergt jų protą, apdumti akis užgrabinu gyvenimu. Ji darbininkui liepė vargt ir kentėti, idant po mirties dangaus karalystę užsiplintyt.

Ir tasai gailingas vergas darbininkas, apsuptas sal-dziomis svajonėmis apie tą neišpasakytą smagu rojų, vargo ir kentėjo, o tuomet-pu augstėnys žmonijos sluogsnis naudojosi iš to ir linksminosi, ne kiek nepaisy-damas ir neatkreipdamas at-tidos į anapusinį pasaulį.

Bet jeigu tasai darbinin-kas išdriso nusikratyti nuo savęs tas miglas, tas svajo-nes, ir sveiku protu bei tyro-mis akimis pažūrėjo į pasaui-lį, pradėjo įieškoti teisybės ir iš to kilo revoliucijos, tai toji bažnyčia su visa armija kunigijos paliko tą vergą, kuriuom iki šiol skelbdavo meilę artimo, o drąsiai stojo į eiles biurokratijos ir gynė jų reikalus, o tam drąsuiui vergui siuntė prakeikimą, "nėsa eiti prieš valdžią, tai visai tas pats ką prieš Die-vą." Aiškiu paveikslu to viso gali būti mums revoliu-cijos: Francūzijos, Lietuvos, Ispanijos. Dar niekur ne-buvo girdėti, kad kunigija kovotų už darbininko tiesas, nors pastarajam visados i-kalbinėja, buk jį geriausia darbo žmonių apginei.

Jei mės pažvelgsim į tas šalis, kur viešpatuoja lais-vesnis tikejimas, kur žmo-gaus sąžinė ne taip suvaržy-ta, ten daug augščiau paki-lęs mokslas, ten daug geres-nis padėjimas darbininko, nes ten darbo žmogus netie-k rupinasi užgrabinu gyvenimu, kiek dabartinu. Pa-vyzdžiui paimkime Vokietiją, Angliją, Šveicariją, kur dar-bininkas jau neužganėdintas vien tik aprėdu bei valgiu, bet svajoja ir apie daile, (me-ną), smagus pasilinksmini-mas, kuomet darbininkai I-spanijos, Italijos ir Rusijos minta arbuzais bei svogūnais ir labai užganėdinti, jogei apsigina nuo bado. O tas yra dėl to, kad paškutinėse šalyse tikejimas daug aštres-nis, negu protestantų pirmu-tinėse šalyse.

Ir kiekvienas sumanus, ap-siśvietęs darbininkas šiandie-niniame tikejime matys vis-

pasaulinę dvokiančią opą, kuri demoralizuoja jo drau-gus ir sulaiko juos nuo pa-žangos. Tas da nereikia, kad kiekvienas sumanus dar-bininkas turi būti ateistu, nes griauti šiandieninį tikė-jimą, kuris pavirto į raugą, versti iš pasakų bažnyčią, kuri pavirto į lizdą priešų mokslo, nereikia eiti prieš Dievą, ar mokslą J. Kristaus. Daugelis mokslinčių atmetė visai bažnyčią bei dabartinį tikejimą, bet juos negalima vadinti bedieviais: pav. Tol-stojus, Dostojanskas ir kiti. Tikėti kiekvienas gali, kaip sau nori, bet reikia tikėti i-teisybę, o ne į atlikusį rau-gą, atgyvenusią savo dienas dabartinę krikščionybę. Ne tikejimas tveria žmogų, bet žmogus tikejimą. Darbinin-ka privalo sutverti sau tokį tikejimą, kuris ne pasigailė-jimo, ne dangaus malonės trokštų, bet teisybės ir lai-mės čia ant žemės. O kad sutverti tokį tikejimą, rei-kia: "Eraser l'infame," kaip sakė francūzų rašytojas Vol-teris; tai yra, panaikinti tą niekingąją dabartinę tvarką, kuri yra šiandieniniu darbi-ninkų priešu, bet tasai prie-sas nevisiems yra matomas. Tai vilkas avies kailij.

Daugelis mano, kad tikėji-mas veikia ant jautimo žmo-gaus, buk jisai suminkština, sušvelnina jo jautimus, su-laiko nuo paleistuvaviavimu, nuo įvairių prasižengimų. Tose šalyse, kur laisvesnis ti-kejimas, ten ir prasižengimų mažiau. Kad vaizdžiau ta viską perstatyti, privedu skaitlines

NUSIZŪDYMŲ KATALIKŲ ŠALISE:
Francūzijoje—337, ant vieno milijono 14
Italijoje — 1049 " " " " 33
Ispanijoje — 811 " " " " 45
Vengrijoje — 1024 " " " " 54

VAGYSTES KATALIKŲ ŠALISE:
Francūzijoje 41,544 ant vieno mil. 1,123
Italijoje — 59,973 " " " " 1,934
Australijoje 119,283 " " " " 4,771

Prasižengimai šalyse lais-vesnių tikejimų, tai yra, protestantų ir kitų:

NUSIZŪDIMAI:
Vokietijoje 444 ant vieno milijono 8
Anglijoje — 136 " " " " 3
Olandijoje 49 " " " " 10

VAGYSTES LAISVŲ TIKĖJIMŲ ŠALISE:
Vokietijoje 91,186 ant vieno mil. 1,646
Anglijoje 37,253 " " " " 907
Olandijoje 3,539 " " " " 708

Kaip matot, kur labiau suvaržyta sąžinė, ten dau-giau nusidėjimų. Išėina, kad tikejimas tik temdina žmogaus protą ir daro jį am-žinu vergu.

J. Beširdis.

Vietoj Monoliogo.

Tu dievulėli brangusi! Kaip aš nuėjau į koncertą pirmos lietuviškos konserva-torijos, tai kaip pradėjo dai-nuoti ta jauna panelė—mer-gelė, mane kaip žavėte-uz-žavėjo. Aš tuomet jaučiau-si, tartum mane kas nešiojo po Lietuvos žaliuojančius laukus, pievas ir girias. O kad jį pradėjo riliuoti—tra-lialiuoti, tai man rodėsi, kad aš stoviu ant upės kranto, už upės giria, ir jos balso ai-das atsimuša—skamba per girią ilgai—ilgai,—be galo. Kuomet jį pradėjo giedoti taip, kaip lakstingalę, aš, tartum, sėdėjau vasaros va-makare, sode ant suoluko, tuo-met ir vėjas, tartum, klausės-tos dainos,—nustojų putes, ir mano krutinė tuomet išsi-pūtė, kaip Zapyškio didysis bubnas; širdis pradėjo bala-dotis po krutinę; kraujas po gislas bėgiojo žaibo greitu-mu.

Aš sėdžiu sėdynėje, bet man rodosi, jog aš laivelyj ant jurių ir mane, mažos ju-rinčios bangos, išpalengvo siu-buodamas, supa, kaip mažą vaiką lopšelyj. Aš sėdžiu taip ramiai, taip ramiai, kad

net nepajutau, jog aš taip plačiai išsižiojęs (gerai dar, kad varnų nebuvo ten, butų galėjusi įlėkti man į burną) ir žmonės aplinkui sėdinti pradėjo vienas kitą kumš-čioti ir su pirštais rodyti į mane. Aš tuokart lyg iš miego pabudau. Žiūriu: vi-si aplinkui sėdinti žiūri į ma-ne. Man biskuti sarmata pasidarė, bet ta mergina vėl pradėjo dainuoti; vėl mane apžavėjo ir aš vėl lakiojau, skrajojau, nelyginant taip, kaip sapne arba kaip dušia, kuomet išlekia iš kuno.

Nors mano plunksna nesu-rudijusi, bet negaliu aprašy-ti ir apsaityti mano tokio di-delio susijudinimo, tą galėtų padaryti tik tas, kuris turi poetišką gabumą. Aš sura-šiau tik mažą dalelę to, ką jaučiaiu tada. O kad kas bū-rų pastebėjęs, kaip aš žiūrė-jau tuomet į tą panelę—mer-gelę, kaip ji dainavo, gal bū-tų ir nusistebėjęs. Aš įsmei-giau į ją savo akis, kaip dū-šiu į didelias spanguoles ir visą laiką neatitraukiau. Aš ne-galėjau atitraukti! Negana, kad jos balselis gražus, bet ji pati—oi, oi, oi! Tai poe-tiška muza! Tai lietuviška dievaitė! Aš nebuvau matęs savo gyvenime tokios ange-liško gražumo mergelės, kaip šita dainininkė. Mano širdis tirptė-tirpo, mano aiskry-mas; jos gražumas sušildė mano širdį. Aš, rodosi, kad ne tie žmonės, pulciai sta-dčiai prie jos, nubučiuojau ją visą aplinkui ir nieko nelauk-damas pasakyčiau: "Aš tave myliu." Bet dabar, prie žmonių, negaliu taip daryti, nes paskiau, nedorėliai, gali da suareštuoti. Kuomet ji nustojų dainuoti, kasžin-kas iš susirinkusių svečių, atnešė ir padavė jai didelį bukieta gražių, gražių gėlių. Jį pa-ėmė tą bukieta, prispaudė prie savo krutinės ir, o! kaip maloniai jį šypsojos ir gla-vonojį tą bukieta ir deka-vojo svečiams. Mane tuokart neišpasakytas paėmė pavy-dumas; manau: kodėl aš ne-esu tuom bukieta gėlių? Turėčiau laimėti būti prie pat tos gražiosios mergelės; gir-dėčiau kaip jos širdis iš dide-lio džiaugsmo plaka. O pas-čiau, paskiau buti su ja ilgai, ilgai—visada.

Bet, juk tai tuščia mano svajonė. Ir per daug didelis idealizmas to, kas negalima, nepakatuota. Ji apie tai nieko nežino, nejaučia, ne-mano ir nemato. Nors ma-no širdis pusiau plyštų iš to didelio plakimo—jai tas vis vien. Nors aš negalėsiu miegoti kelias naktis ir vis apie ją galvosiu—jai tas vis vien. Jai neskaudės širdis, ji turi savo siekius, savo ide-alus. Jai rupi daila-daina; ji viską užmiršdama, nieko nežiūrėdama, lavinasi. Aš ilgai dar svajojau, nors kiti dainavo, bet aš negirdėjau. Nebesulaukdamas daugiau pasirodant jos ant scenos su daina, aš išėjau laukan, kad nors ant mažos valandėlės, vėjui paputūs, atgauti savo sujungtus išpučius. Aš kvėpavau orą puškuodamas, kaip lokomotyvas traukda-mas vagonus į kalną. Bet jos užmiršti negalėjau, ne-moji ir kasžin ar kuomet ga-lėsiu.

Tai tokia mano fantazija.

A. Ž.

IDJOTISKOS TIESOS.

Gamta-Dievas padarė ang-lį ir sukrovė į žemę žmonių naudai. Bet angliakasiai tą anglį iškasa ir to jau užten-ka, kad ant jos būtų uždėta kaina.

Žmonės padarė tokias tie-sas, sulyg kurių anglies šal-

tiniai perėjo į kelių ypatų nuosavybę. Ir dabar keli tie žmonės, kurie netik nēra tos anglies sutvetojais, bet neturi tiesos nē naudotis iš jos, skelbia, buk jie tą anglį produktuoja.

Tie netikri savininkai boi-kotuoja angliakasių, nes už iškastą anglį moka jiems daug pigiau, negu ji pardu-dama. Jie boikotuoja visuo-mėnė, nes parduoda jai ang-lį daug brangiau, negu ji prekuiuoja.

Jei angliakasiai atsikaso pardavinėt už tiek savo dar-bą, kiek jiems ponai kapita-listai paskiria, tai tas vadi-nasi maistu ir tuojau siun-čiam milicija.

Jei tie netikri savininkai ima už anglį trigubai bran-giau, negu jos iškasimas pre-kuiuoja, tai tas vadinasi lega-lisku bizniu.

("Appeal to Reason.")

KORESPONDENCIJOS

Chicago, Ill.

Šiandien mūsų sostinė la-bai primena Peterburgą, ka-dą, atsimenu, atėjo tenai iš Tolimų Rytų liudna žinia a-pie nupuolimą Port-Arthuro. Atsimenu, kaip narsus gene-rolai vaikstinėjo lyg galvas pardavę, lygiai taip-pat šiandien vaikščioja Chicagoj mu-sų tautos didvyriai. Neiš-vysi čia linksmo veido, ma-lonaus nusišypsojimo... Tar-tum didelis akmuo nukrito ant Chicago ir prislėgė mums dvasią. O visą tą pa-darė 25-tas S. L. A. seimas. Pernai tyčia nutarta šį sei-mą laikyti Chicagoj, nes tai seimas jubilėjinis ir jis gali augštai pakelti mūsų tautą, o ypač tautos didvyrius, to-dėl, kaip tokis, turi but su-rengtas išmanančiai ir pui-kiai. Ir surengėm kuopui-kiausiai. Kada pasirodė ant gatvių mūsų gvardijos ir di-vizijos, tai visi svetimauciai stebėjosi. Už tai bravo chi-cagiečiams!... Ura!...

Prasidėjus posėdžiuiams, pa-sirodė, jog privažiavo daug ir tokių, kurie mūsų tautą no-ri prazudyti. Tai raudon-kakliai. Jie tuojuos pradėjo sukaut: "Referendum! Refe-rendum!" Gerbiameji mūsų advokatai pradėjo aiskint, jog apie tai nėra ko svajoti, nes tai priešinga Jungtinių Valstybių tiesoms. Bet tuo-j liko sukrutikuoti, melagiais išvadinti ir išjuokti. Ir tas nelemtas referendumas likos užgyrtas. O kada vienas garbės svečias iš Paryžiaus, sujungintas lig sielos gilumos nepaguodojimu juridikų, už-lipęs ant pagrindų ėmė grau-džiai verkti ir nuo nosies nu-krito panksnė, tai svetainėj pasigirdo juokai ir švilpimas. Tokie darbai, žinoma, nega-lėjo atsiliepti ant intelligen-tiškų mūsų sielų ir mums da-bar liudna, liudna...

Iksas No. 2.

Rochester, N. Y.

Bendromis spēkomis D. L. K. G. draugystės 69 kuopos S. L. A., 7 kuopos L.S.S. ir jos teatrališko ratelio, ge-gužės 14 d. čia buvo sureng-tos prakalbos. Kalbėjo F. J. Bagočius iš Bostono. Po prakalbų buvo dainos ir de-klamacijos. Vienas dievo-baimingas žmogelis buvo už-siundęs policiją, mat jo neži-nota, jog laisvos draugystės ir socialistai gali rengti vie-šas prakalbas; taigi tikėjosi siauro proto žmogelis, jog policija areštuos visus "be-dievių." Bet policija atė-jus pamatė, kad čia prakal-bos, ir nuėjo sau. Aukų tą vakarą surinkta uždėgimui lėšų \$12.90.

Ant rytojaus vėl buvo pra-

kalbos ir diskusijos. Drg. Bagočius aiškino tautystės ir socializmo klausimą, nes daugelis žmonių, ypač soci-jalistų priešai, kalba, buk so-cijalistai naikina tautą. Kal-bėtojas aiškiai nurodė, jog tik dabar, prie kapitalistų surėdymo, silpnos tautos yra naikinamos galingesnėmis, o socializmas galės tik apgin-ti jas. Potam drg. Vaivada paaiškino, kad reikėtų su-mesti po keliatą centų dr-gui Bagočiui ant mokslo užbaigi-mo. Sumesta \$18.84. A-part to da, drg. Bagočius pardavė nemazai "Laisvos Minties" ir užrašė keliolika "Keleivių."

Prie L.S.S. kuopos prisira-šė 8 nauji nariai: 5 vaikinai ir 3 merginos.

J. D-lis.

Chicago, Ill.

Birželio 11 d., J. J. Ellias svetainėj kokis ten bažnyti-nis choras vaidino "Audra Giedroje," ant naudos Šv. Kryžiaus parapijos. Publi-kos prisirinko pusėtinai, dau-giausia moterėlių su vaikais; mat jos manė, kad vaikams bus įžanga už dyką. Bet ant nelaimės kun. pas duris atsisostojęs sušuko, kad kiekvienas turi užsimokėti už ke-dę. Potam užsiritu ant pa-grindų guodotinas kun. Skripka ir pradėjo sakyti pa-mokslą. Viso jo nerašysiu, bet "svarbesnius" žodžius paminėsiu: "Galite, sako, ei-ti dabar išsigerti po vieną—antra, tai linksmiau laiką praleisite..." Kodėl kun. taip sakė, skaitytojai galės lengvai suprasti, jeigu pasa-lysim, kad užpakalį buvo pardavinėjami svaiginanti gėrymai. Po kun. paragini-mo tuoj ir prasidėjo "biznis". Moteriskėles po bonkute a-laus įsitvėrusios svetainėj sė-dėjo, o užpakalį tik girde-josi šauksmas: "Ura! Ura! ant naudos parapijos!" Ir taip traukėsi visą laiką.

Bet negalima pamiršti ir perstatymo. Pirmiausia "ak-toriai" galvas iškišė pro už-dangą atsisveikino su savo pažįstamais. Pakilus už-dangai buvo matyt kaip nu-mirusią sėdinčią prie stalo jauną mergaitę (vietoje senos) ir šita da kramtė įsikandus gumą. Vienu žodžiu, visas veikalas buvo atliktas žė-miau kritikos, išskiriant Ku-petį (A. Valanskį) ir Barbė (O. Juravičiutę), kuriuodu atliko savo roles pusėtinai. Į kitus gi net gėda buvo pa-žiūrėti. Tokie perstatymai tik atpratina žmones lanky-tis į geresnius perstatymus. Taunleikietis.

Gardner, Mass.

Birželio 4 d., š. m., svetai-nėje "Miller's Opera House," artistų megejų burelis per-statė 3-jų veikmių dramą "Paskutinė Banga." Iš vie-nos pusės perstatymas pavy-ko neblogiausia, nes lošėjai buvo gerai išmokę žodžius ant atminties. Bet iš artis-tiškos pusės, šis bei tas gali-ma būtų patėmyt aktoriams. Nors žodžius gerai mokėjo iš atminties, bet toji kalba bu-vo be jokio takto, visi kalbė-jo beveik lygiu balsu, kaip po-terius, išskiriant tik šeimi-ninkę (Dolubaukiutę), kuri savo rolę atliko pusėtinai. Vienas dalykas yra tas, kad veikalas "Paskutinė Banga" reikalauja daugiaus nudavi-mo pagal miesto gyvenimą bei jo papročius, o kad artis-tai yra paprastai kaimo dar-bininkai ir su miesto gyveni-mu mažai tesusipažinę, todėl ir perstatymas iš tos pusės nenusisekė. Antras daly-kas, tai svetainės savininkas uždraudė vartot visokias kor-

(Tęsia ant 3-čio puslapio.)

